

Meditatie (6) door Hans Huijzer 12-08-2020

In ons nadenken over GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN hebben wij inmiddels al gekeken naar Noach, Mozes, Abraham, Job en Jozef. Deze keer: Jeremia. Hij behoort tot de grote profeten uit ons Oude Testament. De naam Jeremia betekent “Jaweh, de Heere God moge verhogen”. Misschien fronst u nu onmiddellijk de wenkbrauwen. De Heere God moge verhogen? Heeft Jeremia dit dan gedaan? Immers wie aan de profeet Jeremia denkt, denkt aan klagen. Ons woord jeremiëren oftewel klacht op klacht uitten is afgeleid van Jeremia de profeet. Jeremia veroordeelde de afgoderij en sociale onrechtvaardigheid die hij zag – of liever gezegd die God zag- en waarschuwde hij voor dreigende gevaren van andere machthebbers. Diverse koningen en leiders van Israël hebben deze profeet met een duidelijke maar niet vleierende boodschap op bezoek gekregen. De boodschap van Jeremia was voortdurend een boodschap van bekering van wandaden maar bovenal een bekering van de vele afgoden die het volk was gaan dienen. Maar het is niet alleen een aaneenschakeling van niet mis te verstane waarschuwingen. Zo lezen wij bijvoorbeeld ook in hoofdstuk 18 Gods voorbeeld van de pottenbakker: “³Toen daalde ik (Jeremia) af naar het huis van de pottenbakker, en zie, hij was juist bezig een werkstuk te maken op de schijf. ⁴Mislukte de pot die hij bezig was te maken, zoals dat gaat met leem in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het de pottenbakker goed dacht te maken. ⁵Toen kwam het woord des Heren tot mij: ⁶Zal Ik niet met u kunnen doen zoals deze pottenbakker, o huis Israëls? luidt het woord des Heren. Zie, als leem in de hand van de pottenbakker, zo zijt gij in mijn hand, huis Israëls! ⁷Het ene ogenblik doe Ik over een volk en een koninkrijk de uitspraak, dat Ik het zal uitrukken, afbreken en verdelgen; ⁸maar bekeert zich dit volk waarover Ik een uitspraak deed, van zijn boosheid, dan zal Ik berouw hebben over het kwaad dat Ik hun dacht aan te doen.” Dus laten wij Jeremia niet louter oordeel toedichten. We zien hier een duidelijk voorbeeld van Gods genade aanbod. Trouwens bij zoveel andere aanzeggingen van oordeel roept Jeremia op tot berouw en inkeer. Helaas heeft Jeremia weinig van deze inkeer in zijn leven mogen zien. Integendeel: het volk Israël wordt in ballingschap naar Babel weggevoerd.

Het leven van Jeremia toont trouwens óók hoe nadrukkelijk de Here God Zijn volk laat zien welke waarde de Heere zélf aan een zuivere relatie hecht. Jeremia krijgt in Jer.16:2 de opdracht van God of liever gezegd het verbod om een huwelijk aan te gaan. Waarmee God duidelijk maakt aan Zijn volk dat het huwelijk wat Hij met Zijn volk Israël sloot zijn inhoud verliest vanwege ontrouw. Al deze dingen moeten u en mij op zijn minst duidelijk maken dat Jeremia geen gemakkelijk leven heeft gehad, integendeel. De geschiedenis vertelt zelfs dat Jeremia uiteindelijk door het zwaard is gedood.

GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN. Jeremia's geloof in moeilijke tijden. Wat hield hem staande?

Ik werd geraakt bij het lezen van Jeremia Hfdst.1 Daar lezen we over de roeping van Jeremia.

⁴Het woord des Heren nu kwam tot mij: ⁵Eer Ik u vormde in de moederschoot, heb Ik u gekend, en eer gij voortkwaamt uit de baarmoeder, heb Ik u geheiligd; tot een profeet voor de volkeren heb Ik u gesteld. ⁶Doch ik zeide: Ach, Here Here, zie, ik kan niet spreken, want ik ben jong. ⁷De Here echter zeide tot mij: Zeg niet, ik ben jong, want tot een ieder, tot wie Ik u zend, zult gij gaan, en alles wat Ik u gebied, zult gij spreken. ⁸Vrees niet voor hen, want Ik ben met u om u te bevrijden, luidt het woord des Heren. ⁹Toen strekte de Here zijn hand uit en roerde mijn mond aan, en de Here zeide tot mij: Zie, Ik leg mijn woorden in uw mond; ¹⁰merk op, Ik stel u heden over de volken en de koninkrijken om uit te rukken en af te breken, om te verdelgen en te verwoesten, om te bouwen en te planten...”

Wat waren de dingen die mij bij het lezen zo raakte: 1. Gods voorkennis. Al vóór het ontstaan in de baarmoeder kende de Heere God Jeremia en verkoos Hij hem tot Zijn dienst. Al vóór het ontstaan in de baarmoeder, lees ik verder: *heb Ik u geheiligd; tot een profeet voor de volkeren heb Ik u gesteld*. 2. Leeftijd is voor de Heere God van ondergeschikt belang. ⁷*De Here echter zeide tot mij: Zeg niet, ik ben jong...* 3. Vrees niet, want Ik ben met u.... Op hoeveel plaatsen komen wij deze woorden in de Schrift tegen. Gods bemoediging om in moeilijke tijden toch vooral op Hem te vertrouwen. 4. God geeft woorden. Jeremia behoefde niet op zijn eigen kompas te varen. God zelf zou hem de woorden geven die hij vervolgens alleen maar behoefde door te geven. “Ik weet niet hoe ik het moet zeggen” kon voor Jeremia nooit een excuus zijn...

Nu hoor ik het u al zeggen: maar ik ben géén Jeremia..... U heeft gelijk. U en ik zijn géén Jeremia maar daar staat wél tegenover dat wij dezelfde God als Jeremia hebben !! Is er trouwens wel zoveel verschil tussen ons en Jeremia. Wanneer u zich een kind van God weet door het geloof in Zijn Zoon de Heere Jezus, is er dan wel zoveel verschil... ?

Ook u en mij kende God al vóór de grondlegging der wereld (Joh.17:24 1 Petr.1:20 Ef.1:4) en in dat kennen lag ook Zijn bestemming met u en mij. Hoe vaak ontvangen ook wij in de Schrift die bemoedigende woorden: Vrees niet ! In Matth.10 lezen wij ook : 19Wanneer zij u overleveren, maakt u dan niet bezorgd, hoe of wat gij spreken zult; want het zal u in die ure gegeven worden wat gij spreken moet; Dus ook wij ontvangen Gods woorden te gelegener tijd.

GELOVEN IN MOEILIJKE TIJDEN. Bent u soms ook moe of moedeloos vanwege uw getuigenissen, groot of klein, en tegenover wie dan ook. En het lijkt of niemand zich iets van uw getuigenis aantrekt ? Niemand die de roepstem van God wil horen ? Denk bijvoorbeeld aan kinderen, kleinkinderen of misschien wel uw eigen man of vrouw... Voelt u zich soms ook zo'n Jeremia ?

Ga terug naar uw begin. God riep u. U naderde tot Hem. Hij nam u op grond van uw geloof in Zijn genade aan als Zijn kind. Niet om u in moeilijke tijden los te laten. Nee juist om u en mij in moeilijke tijden opnieuw te bepalen bij de grootheid van het kinschap Gods...

1 Petr.2:10: de grootheid van het kinschap Gods... IK ja IK: eens zonder ontferming, NU in Zijn ontferming aangenomen...

De volgende meditatie DV woe 9 SEPT. a.s.

Heeft dit Woord u gesterkt en bemoedigd ? Misschien kunt u er ook iemand anders mee bemoedigen.